

POELHEKKE, Martinus Antonius Petrus Constan-
tijn, Nederlands literatuurhistoricus (Deventer
2 december 1864 - Nijmegen 11 november 1925).
Hij was aanvankelijk leraar Nederlands, daarna
directeur van de gemeentelijke Hogere Burger-
school te Nijmegen. Poelhekke publiceerde talrijke
studies over literatuurwetenschap en literatuur-
onderwijs en verbreidde daarbij de esthetische op-
vattingen van de Tachtigers; talrijke herdrukken
beleefde zijn boek Woordkunst (1909, 1954, 22ste
uitgave). Hij trad eveneens naar voren als eman-
cipator van de katholieken, wier gering aandeel in
de wetenschap hij afkeurde; groot was zijn invloed
op de katholieke literatuur in Noord-Nederland.
Met Vlaanderen onderhield Poelhekke van het be-
gin van de 20ste eeuw af veel betrekkingen; hij
behoorde tot het kleine groepje katholieke Noord-
Nederlanders dat in gelijkgezinde Vlaamse milieus
optrad. Zo had hij connecties met Hugo Verriest,
die hij voor het houden van lezingen in Nederland
introduceerde, en ook met Stijn Streuvels, Leo van
Puyvelde, Frans Daels e.a. In 1907 sprak hij op
het Davidsfondscongres te Tongeren en herhaalde-
lijk - in 1913, '24 en '25 - was hij met literaire
onderwerpen lesgever op de Nederlandse vakantie-
leergangen (Vlieberghleergangen). In *Kultuur en
Leven* (1924) staan twee opstellen die met de V.B.
verband houden: in *De zekerheid der zegepraal
in Vlaanderen* (van 1921) heette het dat Vlaan-
deren cultureel in veel opzichten eng met Neder-
land verbonden was, en in *De nood van onze stam-
verwanten* (een bespreking van Frans Daels' *Voor
mijn Volk in Nood*, 1923) schreef hij dat dit
boek „ook door Noord-Nederland moet verslon-
den worden”.

WERKEN : *De zekerheid der zegepraal in Vlaanderen en De nood van onze stamverwanten*, in *Kultuur en Leven* (1924, resp. p. 215-228 en 244-247).

LITERATUUR : L.J. Reger, *Katholieke Herleving. Geschiedenis van katholiek Nederland sinds 1853* (1956); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, IV (1965, p. 286-287).

REGINALD DE SCHRYVER